

Olv.: Iz 61, 1-2a. 10-11

Advent 3. vasárnapja

Sztl.: 1 Tessz 5, 16-24

Zsoltár válasza: Lelkem ujjongva hirdeti Istenemnek dicsőségét.

EVANGÉLIUM Szent János könyvéből (Jn 1, 6-8; 19-28)

Abban az időben: Föllépett egy ember: az Isten küldte, és János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, hanem (azért jött, hogy) tanúságot tegyen a világosságról. János így tett tanúságot: A zsidók papokat és levitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: „Ki vagy te?” Erre megvallotta, nem tagadta, hanem megvallotta: „Nem én vagyok a Messiás.” Ezért megkérdezték tőle: „Hát akkor? Talán Illés vagy?” „Nem vagyok” – felelte. „A próféta vagy?” Erre is nemmel válaszolt. Azt mondták tehát neki: „Akkor ki vagy? Mert választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek minket. Mit mondasz magadról?” Ezt felelte: „A pusztában kiáltó hangja vagyok: Egyengessétek az Úr útját”, amint Izajás próféta mondta. A küldöttek a farizeusoktól jöttek, ezért megkérdezték: „Miért keresztelsz hát, ha nem te vagy a Messiás, sem Illés, sem pedig a próféta?” János így válaszolt: „Én csak vízzel keresztetek. De köztetek áll az, akit nem ismertek, aki utánam jön, s akinek még a saruszíját sem vagyok méltó megoldani.” Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János tartózkodott és keresztelt. Ezek az evangélium igéi.

Elmélkedéshez:

- Vajon akik Keresztelő Jánost kérdezték a reinkarnációban hittek-e? Mit gondolok én a reinkarnációról?
- Miért fontos a helyszín megjelölése, mármint hogy ez Betániában történt?
- Én sem vagyok a Messiás, mi az amit tőlem vár az Isten az életben?

Beszámoló, tanúságtétel: Életmegújító lelki gyakorlat

Évek óta készülök arra, hogy egy Szentlélek szemináriumon (Életmegújító lelki gyakorlat) részt vegyek. Mostanáig nem volt rá lehetőségem, viszont ebben az évben egyre nagyobb készletet éreztem arra, hogy itt Esztergomba kellene megszervezni. Több barátom, ismerősöm is azt mondta, hogy ha itt lenne megszervezve, akkor szívesen részt. Az ösztönzés hatására megtettem a megfelelő lépéseket és Kemenes Gábor atyát Nagykovácsi plébánost sikerült meghívni, hogy megtartsa nekünk ezeket az alkalmakat. A Ferences Szegénygondozó Nővérek nagy szeretettel helyet adtak nekünk, nagy örömünkre, Klarissa és Veronika nővér személyesen is részt vettek. A lelki gyakorlat nem volt meghirdetve, mivel személyes meghívások alapján olyan sokan lettünk, hogy több ember már nem fért volna el a teremben. Harmincan voltunk, úgy érzem ez egy megfelelő szám volt ahhoz, hogy egymásra oda tudjunk figyelni, bensőséges legyen a légkör. Tizenkét héten keresztül kedd esténként találkoztunk két-három órára. Ilyenkor dicsőítés, tanítás, Szentségimádás, kiscsoportos beszélgetések, személyes megosztások voltak. Minden kedden kaptunk egy kis házi feladatos lapot a következő hétre, amelyen minden napra volt egy kis elmélkedésre, imára buzdító Szentírási rész, ima, kérdések. Nagyon fontos volt számomra, számunkra a tanítás, de sokat kaptunk a dicsőítés, kiscsoportos beszélgetések alatt is. Jó volt együtt lenni, megosztani életünket, hitünket, Isten kapcsolatunkat egymással. A Szentségimádások alatt többször megtapasztaltam Jézus jelenlétét, érintését, közelségét. Ennek a lelki gyakorlatnak azt hiszem a legfontosabb része a mindennapok megélése, imádság, ami tanít arra, lehetőséget ad, ösztönöz, hogy minden nap időt szánjak az Úrra, csendben legyek, találkozzam Jézussal. Persze ezt máskor is megtehettem, de én nagyon szét tudok esni, pillanatok alatt eltelnek a napjaim anélkül, hogy hosszabb időt az Úrral töltöttem volna. A mindennapos házi feladatok adtak egyfajta összeszedettséget az imaéletembe. Sajnos nem tudtam minden nap annyi időt tölteni csendben az Úrral amennyit szeretnék és amennyire szükségem van, de így is többet,

mint a lelki gyakorlatot megelőzően. Minden héten meg volt a témája, ez is segített abban, hogy jobban rá tudjak figyelni az Úrra és befogadjam Őt az életembe, hogy minden mástól próbáljak elszakadni és az Ő tanítványává válni. Sorrendben a következő témák voltak: Isten egészen személyesen Téged szeret; Jézus megment, felemel és szabadabbá tesz; Jézus mondja: „Nézd, az ajtóban állok és zörgetek. Aki... kinyitja az ajtót, ahhoz bemegyek” Jel 3,20.; Jézus meghív Téged, hogy a tanítványa légy; Jézus elküldi Neked Szentlelkét; A Szentlélek kegyelmi adományai; A Szentlélek Krisztus titokzatos testébe kapcsol bele; A benned lakó Lélek képessé tesz arra, hogy életed megváltozzon, átalakuljon. Nekem személyesen nagy élmény volt minden egyes keddi alkalom, jó volt találkozni a testvéreimmel, de leginkább Jézussal együtt lenni, meghallani, hogy mit üzen nekem, mit akar tőlem. Életgyónást követően behívtam az életembe, hogy Ő legyen az életem Ura, Királya, kértem a Szentlélek ajándékait, gyümölcseit az életembe. Egy nagyon személyes levelet is tudtam írni Neki, amelyben leírtam mindazt, ami bennem van, amit nem értek, amit Neki el szerettem volna mondani, kérdéseimet, vágyaimat, érzéseimet. Az utolsó keddi alkalomkor volt a küldetési szentmise, amellyel az utunkra lettünk bocsátva. „Hogyan tovább?” ez most a kérdés mindannyiunk életében, azt hiszem. Az enyémben biztosan, szeretnék Jézus tanítványa lenni, Őt követni a mindennapi életemben, az Ő szeretetét, örömet, békéjét sugározni a testvéreim felé.

Ádám Angella

Emléknapok a következő héten:

december 13.: Szent Lúcia; december 14. szerda: Keresztes Szent János napja lesz

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: (20) 776 – 9998

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz

Tanúságtétel: Szeminarista voltam 10 hétig Szentlélek szemináriumon vettünk részt. Megosztom, mert meg *kell* osztanom, hogy hogyan éltem át. Előadásokra és elmélkedésekre számítottam. Egyre erősödő, majd ellenállhatatlan hívás lett belőle: „Add át életed Jézusnak!” Kemenes Gábor atya karizmatikusan közvetítette felénk a hívást. Gondolom mások is kérdezték magukban: Miért pont én? Hogyan tegyem? Jeremiás írta meg ezt az érzést: „...*ha megfeszítettem erőmet, hogy ellenálljak, belefáradtam és nem tudtam elviselni.*” (Jer. 20.9) Hétről hétre apró lépésekkel haladtunk. Jézus türelmesen és kitartóan hívott. Megértettem: A meghívás elfogadása nem az Ő döntése. Ő már régen döntött mellettem. A végén már nem lehetett mást mondani: „*Rászedtél, Uram! S én hagytam, hogy rászedj. Erősebb voltál nálam és legyőztél.*” (Jer. 20.7) A következő lépést nekem kellett megtennem: „Itt vagyok Uram!” (Ap. csel. 9. 10) Hogyan tovább? Sokan beszámoltak arról, hogy egy-egy ilyen keddi alkalmat követően a lelkekben napokig visszhangzottak az énekek. Én úgy éreztem, hogy ezek a hangok a napok múlásával egyre halkabbak lettek bennem. Még szerencse, hogy jött a „következő kedd”. De mi lesz, ha nem lesz „következő kedd”? Vajon nem fog elhalványulni döntésem is ugyanúgy, mint a keddi dallam? Ha átadom magamat a hívásnak, akkor miként kellene a meghívásnak élni? A kérdéseinkre is választ fogunk kapni. Egy biztos: **Nem az út végére értünk, hanem egy másik elejére.** Együtt könnyebb lesz menni rajta. Az irány jó! A csoport nem szűnik meg. Ezúton javaslom: Legyünk „Lelkesek” és nevezzük el leendő kis csoportunkat is így! Egy leendő „Lelkes”
Kuti István

Advent: NEGYEDIK ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS CSALÁDOK SZÁMÁRA

III. Vasárnap Keresztvetés, *Harmatozzatok... ének.*
ELMÉLKEDÉS. Advent 3. vasárnapján meggyújtjuk a harmadik gyertyát is. Ha egy kicsit messzebb nézünk a mi családi otthonunktól, bizony elhanyagolt gyermekeket, dacos, egymást mardosó, feldúlt családi otthonokat is láthatunk. Valamennyien gyengék vagyunk, de erősek lehetnének imáink, szenvedésünk, munkánk felajánlásával, hogy mindannyiunk lelkében jöjjön el Jézus, az élő Isten bölcsessége és világossága. Feladatunk, hogy tanúi legyünk Isten szeretetének: jó szóval, jó példával, jó neveléssel, a rászorultak testi-lelki segítségével, a szomorkodók vigasztalásával. Nagy bizalom és kitüntetés, ha mi is segíthetünk. Igyekezzünk valóra váltani Szent Pál apostol ajánlását: „Örüljétek testvérek, az Úrban mindig, újra mondom, örüljétek. Ismerje meg mindenki szelídségeteket: az Úr közel van. Ne legyetek semmiben sem aggodalmaskodók, hanem mindenben terjesszék a kéréseiteket Isten elé”. (Fil 4,1-6)

IMA: Bölcsesség, ki a magasságbeli ajkáról jöttél, ki kezdettől végig mindeneket elérsz, ki erősen és szelíden mindenkit kormányzol: jöjj el és taníts meg az okosság törvényére.

APA: Imádkozzunk a bűnösök megtéréséért: Mi Atyánk..., Üdvözlégy... BEFEJEZÉS: egy adventi ének.

Advent-öröm vasárnapja: Krisztusban örvendezve tanúskodjunk! – mert „az Úrban való öröm a mi erősségünk”

Ma az Egyház liturgiája az örömet állítja figyelmünk középpontjába. Az evangéliumban Keresztelő János tanúságát hallhatjuk Jézusról. Jöjjetek örvendezzünk az Úrnak és ujjongjunk a mi üdvünk sziklájá előtt! – az Egyház ezzel a zsoltárral kezdi minden nap imádságát, Istendicséretét. Ezzel buzdít minket az igazi keresztény öröme, hogy ne legyünk már olyan szomorú keresztények, hanem tudjunk igazán szívünk lelkünk legmélyéből örülni az Úrban, buzdít minket arra, hogy naponta idézzük emlékezetünkbe Isten nagy tetteit, ami örömünk oka, buzdít minket arra, hogy napi imádságunk által legyünk kapcsolatban Istennel s benne növekedjünk az örömben. Aki nem találta meg az örömet, az valójában az Istent sem találta meg. Kemény kijelentés ez, de így igaz. Hiába próbál a világ különféle ajánlatokkal csalogatni, mi örömünk csak az Úrban teljesezhetik ki és be igazán. Örömünk okai több mint 2000 év óta ugyanazok, vagyis:

- örülj te ember, mert szeret az Isten, mégpedig személyes szeretettel szeret téged, úgy ahogy senki más

- örülj te ember, mert az Isten létbe hívott, mert terve van veled, terve van az életeddel

- örülj te ember, mert irántad való végtelen szeretetéből lett érted emberre

- örülj te ember, mert Jézus irántad való végtelen szeretetéből halt meg a kereszten, vette magára a te bűneidet

- örülj te ember, mert Jézus érted támadt fel, hogy neked új életed legyen

- örülj te ember, mert boldognak akar látni, s meghívott szentjei közé

- örülj te ember, mert az Isten örök életet ajándékozott neked

- örülj te ember, mert az életednek célja és értelme van

- örülj te ember, örülj, örülj és örülj az Úrban

Hát ezért kell nekünk örömmel tanúskodnunk a világnak Jézusról, aki a világ Világossága, úgy ahogy Keresztelő János tette. Azt mondja az evangélium: ő nyíltan megvallotta, nem tagadta, s hozzátehetjük nem gondolkodott, nem töprengett napokat, nem habozott, hanem a kellő időben, akkor amikor éppen kellett tanúságot tenni Jézusról, az Isten bárányáról. Mi is megkaptuk az Úr lelkét, vagyis a Szentlelket, hogy tanúságot tegyünk róla. Az Eucharisziában pedig önmagával táplál, hogy erőt adjon a mindennapok tanúságtételéhez. S ehhez kérjük a kegyelmet a napi imában is, amikor minden reggel meghívjuk a napunkba a Szentlelket. S ha mindezeknek szívünk lelkünk legmélyéből igazán tudunk örülni, akkor kell róla tanúságot tennünk, mert a mi örömünk olyan tanúságtétel kell legyen, amely utat mutat a szomorúság sötétjében járó embereknek. Ezeket mi keresztények többé-kevésbé megtesszük, s mégsem tudunk kitörő örömmel tanúságot tenni. Vajon miért? Mert nagyon sokszor nem tudatosan, nem szívünk-lelkünk legmélyéből tesszük, hanem csak úgy megszokásból. **Nem elég Jézus közelében lenni, hanem benne kell lenni, egész lényünkkel, mert csak így tudunk fényt árasztani ebbe a világba!**
Marosi Szilvia Öröm vasárnapi elmélkedés (részlet)

TAKI KICSIKNEK

A feladat, hogy rajzolják le Keresztelő Szent Jánost és azokat, akik kérdezik őt az evangéliumban hallott történet szerint.

HIRDETÉSEK

+ Adventi Triduum Esztergomban, a Belvárosi Plébániatemplomban lesz. Advent 4. vasárnapján, december 18-án az esti szentmise kezdődik, és a következő két nap (hétfő és kedd) tart az esti szentmise keretében. Gyónási lehetőség 18:30-tól, a szentmisek 19:00-kor kezdődnek. A triduumot Tóth László nádszegi (felvidék) plébános, az Esztergomi Hittudományi Főiskola óraadó tanára fogja tartani.

+ A negyedik adventi gyertyagyújtást Ferenczi Andrea evangélikus lelkész fogja végezni 17-én szombaton a Széchenyi téren.

+ Ökumenikus Véralás lesz az Esztergomi Vérellátóban december 20-án, keddhez egy hétre, 8-17 óráig.

+ A héten temették: **Turányi Sándort.**

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Hétfő, Szerda, Csütörtök, Péntek: 19 órakor Igeliturgia a Téli Kápolnában; Vasárnap: 10, 1/2 12 és 19 óra

VÍZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE

Vasárnap: 1/2 9 óra

Szent István kápolna: Hétfő-Péntek: 1/2 7 óra, Rorate-mise; 1/2 8 óra, Szentmise;

Szombat: 18 óra (előesti)

Zárdatemplom: Hétfő-Vasárnap: 7 óra

TOVÁBBI LITURGIÁK

második szombat 13.00-18.45 Szentségimádás (Belváros)

minden szerda 20.30-21.00 Szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök 20.30-21.30 Szentségimádás (Szt. István)

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele megjelenik hetenként

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor; Szerkeszti a szerkesztő csoport

Szerkesztőség: 2500 Esztergom, IV. Béla király u. 3.

Tel./Fax.: (33) 999 – 041, Mobil: (20) 775 – 2841

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20004910

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: OTP 11740054-20012852

e-mail: harangszo@egomnet.hu